

РЕШЕНИЕ

№ 8939

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **12697** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от “Цима-99” ООД против Решение № 4621/ 22. 10. 2024 г., постановено по НАХД № 8427/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Предупреждение № 758433-F752881/23. 02. 2024 г., издадено от Началник на отдел “Оперативни дейности” в ГД “Фискални дейности” при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАНН на дружеството „Цима-99” ООД е отправено предупреждение за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 127и от ДОПК във връзка с чл. 8 от Наредба № 5/29. 09. 2023 г. на Министъра на финансите /МФ/.

В касационната жалба се твърди неправилност на оспорваното решение, като постановено в несъответствие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на съдебния акт, като се отмени и издаденото Предупреждение.

В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Началник на отдел “Оперативни дейности” при ЦУ на НАП се представлява от юрк. Г., който оспорва касационната жалба и моли обжалваният

съдебен акт да бъде оставен в сила.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София град, III касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Предупреждение № 758433-F752881/23. 02. 2024 г., издадено от Началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на “Цима-99” ООД е отправено предупреждение за извършено нарушение на чл. 127и от ДОПК във връзка с чл. 8, ал.1 от Наредба № 5/29. 09. 2023 г. на МФ, за това, че не е декларирало предварително данни за описания превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната.

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 05. 01. 2024 г. била извършена проверка от инспектори по приходите в ГД “Фискален контрол” при ЦУ на НАП във фискален пункт на ГКПП “К.” на транспортно средство “С.”, с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке [рег.номер на МПС], превозващо стоки с висок фискален риск захар от захарна тръстика или от цвекло и химически чиста захар в твърдо състояние: Друго: бяла захар с нетно тегло 22 000 кг. с начало на превоза Република Гърция и място на разтоварване [населено място] с получател “Цима-99” ООД. При проверката не бил представен уникален номер на превоза.

За извършената проверка бил съставен Протокол № ПИПСВФР 010102902418-1 от 05. 01. 2024 г., като на превозното средство било поставено техническо средство за контрол. Данни за превоза били декларирани след влизане на превозното средство на територията на Република България и след извършената на 05. 01. 2024 г. проверка.

На 08. 01. 2024 г. инспектори по приходите в НАП посетили адреса, на който следвало да бъдат разтоварени стоките, като установили, че товарният автомобил има поставено техническо средство за контрол, а на проверяващия екип бил представен уникален номер за превоз № 2024010510993. Проверяващите приели, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 127и от ДОПК във вр. с чл. 8 от Наредба № Н-5 от 29. 09. 2023 г., като на 24. 01. 2024 г. бил съставен АУАН № F752881/ 24. 01. 2024 г. Актът бил връчен на управителя на дружеството, който депозирал възражение в законоустановения срок с твърдение, че случаят е маловажен.

Предвид това било издадено Предупреждение № 758433-F752881/23. 02. 2024 г. от Началник на отдел “Оперативни дейности” в ГД “Фискални дейности” при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАНН на дружеството „Цима-99” ООД е отправено предупреждение за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 127и от ДОПК във връзка с чл. 8 от Наредба № 5/29.09.2023 г. на Министъра на финансите /МФ/.

Районният съд е потвърдил обжалваното Предупреждение, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения, а извършеното нарушение е безспорно доказано. Направил е извод, че законосъобразно административнонаказващият орган е приел, че случаят е

маловажен, поради което е приложил чл. 28, ал. 1 от ЗАНН.

Оспорваният съдебен акт е правилен.

Съгласно разпоредбата на чл.127и, ал. 1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. В нормата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 5/29.09.2023 г. на МФ за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България е предвидено, че при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48.

Анализът на посочените разпоредби води до извода, че данните за превоза трябва да се декларират предварително до влизане на транспортното средство на територията на страната. Това обаче не е сторено при преминаването от Република Гърция в Република България на транспортно средство “С.”, с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке [рег.номер на МПС], превозащо стоки с висок фискален риск захар от захарна тръстика или от цвекло и химически чиста захар в твърдо състояние: Друго: бяла захар с нетно тегло 22 000 кг. с начало на превоза Република Гърция и място на разтоварване [населено място] с получател “Цима-99” ООД.

Споделя се изводът на районния съд, че непосочването на мястото на съставянето на обжалваното Предупреждение № 758433-F752881/23. 02. 2024 г. не представлява съществено процесуално нарушение. Не е допуснато и нарушение на чл. 40 от ЗАНН, тъй като актът е съставен в присъствието на един от свидетелите, който е бил при установяване на нарушението. Правилно районният съд е посочил, че изискването за съставяне на АУАН в присъствието на двама свидетели е приложимо, като актът не може да се състави в присъствието на свидетелите, които са били по време на установяване на нарушението, каквато не е конкретиката на настоящия случай.

В АУАН ясно е посочено кога превозното средство е преминало границата – 05. 01. 2024 г., което е и датата на извършеното нарушение. Безсъмнено е, че мястото на извършеното нарушение е мястото, на което дружеството има задължение да декларира предварително данните за превоза, което в конкретния случай и съобразно чл. 48, ал. 2 от ЗАНН е [населено място]. Липсата на изрично конкретизиране в АУАН на датата и мястото на извършеното нарушение /което обаче е направено в издаденото Предупреждение/ по никакъв начин не е пречатвало правото на дружеството да разбере за какво именно нарушение е образувано административнонаказателното производство и не ограничило възможността му да се защити.

Обосновано и в съответствие с разпоредбата на чл. 127и от ДОПК районният съд е приел за неоснователни аргументите на дружеството, че за да е осъществено нарушение по посочения законов текст, следва не само да не са подадени данни за

превоза, но наред с това да не е потвърдено получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Разпоредбата на чл. 127и от ДОПК въвежда две отделни, самостоятелни задължения, първото от които е свързано с деклариране на данни за превоза предварително, преди влизане на транспортното средство на територията на страната, а второто – отделно и самостоятелно задължение е след пристигане на стоката на мястото на получаване/разтоварване да бъде потвърдено нейното получаване. Неизпълнението на което и да е от тези две отделни задължения, самостоятелно осъществява състава на чл. 127и от ДОПК.

Настоящият касационен състав напълно споделя и останалите доводи на районния съд, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към мотивите на обжалваното решение, без да е необходимо да ги повтаря.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, изложените в касационната жалба аргументи, които не се отнасят до правилността на оспорвания съдебен акт, а касаят твърдения за незаконосъобразност на АУАН и НП, не следва да бъдат обсъждани в настоящото касационно производство.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на НАП следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, III касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4621/ 22. 10. 2024 г., постановено по НАХД № 8427/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав.

ОСЪЖДА „Цима-99“ ООД да заплати на Националната агенция за приходите направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: